



ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Депутатська фракція Політичної партії

«ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ»

01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5

№196/0090

15 грудня 2020 р.

Голові Комітету Верховної Ради України
з питань правової політики
КОСТИНУ А.Є.

Шановний Андрію Євгеновичу!

За поданням Комітету Верховної Ради України з питань правової політики на веб-сайті Верховної Ради України 16 листопада 2020 року оприлюднено інформацію про початок конкурсу для відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України та початок прийому пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп) щодо кандидатів.

На підставі зазначеного, керуючись положенням частини четвертої статті 12 Закону України «Про Конституційний Суд України», а також Законом України «Про запобігання корупції» депутатська фракція Політичної партії «ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ» у Верховній Раді України IX скликання подає пропозицію щодо кандидата на посаду судді Конституційного Суду України *Сірого Миколи Івановича*.

До подання додаємо заяву кандидата на посаду судді Конституційного Суду України та документи, визначені зазначеною вище статтею Закону України «Про Конституційний Суд України» на ____ арк. у 1 примірнику.

З повагою,

Співголова фракції

Артур ГЕРАСИМОВ



СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Герасимов Артур Володимирович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B040000007A222B005E948300
Дійсний до: 28.04.2022 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 196д9/5-2020/241468 від 15.12.2020



294546

Автобіографія

Я, Сірко Микола Іванович, громадянин України, народився 20 лютого 1962 року у селі Комсомольському міста Воркута (нині Росія) в українській сім'ї шахтаря.

У 1972 році разом із батьками переїхав на постійне місце проживання в місто Тервлайсон Ленінградської області УРСР. Середню освіту здобув у середній школі №17 міста Тервлайсона, яку закінчив у 1979 році.

Першу спеціальність розповів з робітничих професій у 1979 році, зокрема працював робочим у КДБТ-47 трапу "Кентлейскавдур-7". Там одночасно навчався на вступному відділенні Кентлейського політехнічного інституту.

Військову службу проходив з листопада 1980 року по грудень 1982 року у Збройних Силах у м. Ленінграді (нині Санкт-Петербург).

З січня по серпень 1983 року працював робочим на Тервлайсонському молоко-консервному комбінаті.

З 1983 по 1987 роки навчався у Керівному юридичному інституті за спеціальністю "правознавство", по завершенню якого здобув вищу юридичну освіту і був розподілений на роботу в орган прокуратури Ленінградської області на посаду помічника прокурора міста Вознесенська.

15 листопада 1987 року був зарахований до аспірантури Інституту держави і права

і м. В. М. Коречного НАН України на базі -
нарау грошування та збирання з
організації програми. Після завершення
роботи в сфері зернової і прова
і м. В. М. Коречного НАН України на посаду
молодшого наукового співробітника в галузі
кримінально-правових та кримінологічних
проблем (з січня 1991 року).

У грудні 1991 року захистив кандидатську
дисертацію з спеціальності - 12.00.09 "кримі-
нальний процес та кримінологія" і здобув
науковий ступінь кандидата юридичних наук.

З січня 1991 року по червень 1998 року
працював в Інституті зернової і прова
і м. В. М. Коречного НАН України на посаду
молодшого наукового співробітника, наукового
співробітника, вченого секретаря Інституту,
старшого наукового співробітника, при
чому у липні 1997 року мені було
присвоєно вчене звання старшого науко-
вого співробітника з спеціальності - 12.00.09,
"кримінальний процес та кримінологія",
суб'єкта експертизи.

Указом Президента України № 665/98
від 19 червня 1998 року був призначений
на посаду заступника Голови Державного
комітету України з питань розвитку
підприємств, 29.06.1998 року прийняв
присягу державного службовця та згідно
постанови Кабінету Міністрів України № 1176

бу 28.07.1998 року мені було призначено
заступником начальника державного архіву.
Роботу посаду займав до кінця березня 1999 р.

З квітня 1999 року по переїзду мені було
поновлено на посаді старшого наукового
співробітника Інституту держави і права
ім. В.В.Корецького НАН України, де я
займаю і по теперішній час. Вступивши,
місяць замінив трудовий стаж сімнадцять
40 років, а стаж роботи у сфері права - 33 р.

Окремі наукові здібності, свої особисті
знання я успішно реалізовував у педаго-
гічних роботах; у 1997 році за сумісницт-
вом працював у Центрі правових реформ
і законотворчих робіт при Міністерстві
Юстиції України; з 2002 року був членом
цілого ряду науково-методичних та
науково-консультативних рад при
Тендерній комісії України, Верховному
суду України, Вищому господарському суду
України; з 2012 по 2017 роки був членом
Ради адвокатів міста Києва.

Крім я є членом Науково-консультативної
ради Конституційного Суду України та науко-
во-консультативної ради Верховного Суду.

У січні 2014 року я був одним із ініціаторів
створення та членом Тимчасової комісії
з розслідування та покарання порушень
права людини в Україні.

У 2015 році як фахівець всеукраїнського
вибору Національного комісія був

131
реалізований Фредериком Чираком на
посаду директора Національного антикорупцій-
ного Бюро Чираком.

Нагороджений Юрисном Чираком Мі-
ністерства освіти і науки Чираком та Юрис-
ном Чираком Національної школи суддів Чираком
Одружених, дружини - Камілією Юрисною
Олександрівною, р.ч., Чираком Чираком,
завідувачка лабораторії Інституту законодавства
та трансдузії НАОН Чираком, проживає
разом зі мною.

Син - Сірнік Іван Максимович, р.ч.,
президент Чираком, директор Національного
технічного університету Чираком, Київський
політехнічний інститут імені Гора Сікорського,
проживає разом зі мною.

Син - Сірнік Євген Максимович, р.ч.,
Чираком Чираком, має вищу юридичну
та економічну освіту, спеціальний працівник
Служби безпеки Чираком, проживає окремо.
Корисрахових прав у мене та моєї моєї
сестри не має.

За час роботи в галузі права стичення
значимішого характеру не мав.
Я не мав моєї сестри за кримінальної
кривдності не претендував, судився
не мав і не мав. До кримінальної
за корупції адв. пов'язані з корупцією
праворухом не претендував.

15.12.2020 р. АД - Сірнік ІТ.

Мотиваційний лист

кандидата на посаду судді Конституційного Суду України

У демократичному суспільстві конституційному суду відведено надзвичайно важливу роль в утвердженні верховенства права, гарантуванні Конституції, забезпеченні інструментів стримування і противаги в системі розподілу влад, збереженні балансів у відносинах між державою і громадянином, підтриманні надійних підвалин для сталого розвитку української правової системи, зорієнтованої на міжнародно визнані стандарти та демократичні принципи.

За нинішніх часів української незалежності Конституційний Суд України пройшов вагомий шлях свого становлення, здійснивши значну частину роботи з конституційної розбудови та забезпечуючи умови для переходу національної соціальної системи до режиму політичної рівноваги, відкритості, ринковості, справедливості та солідарності.

Через різноманітні причини потенціал Конституційного Суду України не було повною мірою реалізовано, належна ефективність та авторитетність не досягнута, стійка довіра з боку суспільства не забезпечена.

На жаль, в історії Конституційного Суду України є і такі рішення, які руйнували підвалини сучасного конституціоналізму, обмежували права і свободи громадян, посилювали авторитарні тенденції, що сприяло розвитку політичних криз та викликало виправдане невдоволення у суспільстві.

Нині від єдиного органу конституційної юрисдикції значною мірою залежить теперішній стан і подальший розвиток правової системи України, успіх її результативного реформування. Конституційний Суд України має історичний шанс відновити підвалини довіри до суду та права в суспільстві, але, разом з тим, цілком реальною залишається і перспектива повторення окремих попередніх помилок.

В сучасних умовах високого рівня міжнародної інтеграції та прогресу інформаційних технологій Україну як і інші країни цивілізованого світу в найближчому майбутньому очікують суттєві управлінські та соціальні трансформації, які знайдуть своє відображення і в основах конституційного порядку. Ці зміни будуть вимагати системного аналітичного осмислення та професійного правничого прогнозування, а, відтак, і підвищення якості рішень органу конституційної юрисдикції.

Глибоке усвідомлення унікальності моменту відкритих можливостей бути дотичним до процесу запровадження дійсної повноцінної конституційної юстиції з належним рівнем судового конституційного тлумачення та забезпечення неухильної інтеграції у спільноту сучасної європейської конституційної практики, спонукають мене до участі у цьому відповідальному конкурсі.

У разі обрання на посаду судді Конституційного Суду України я буду прагнути всіляко утверджувати верховенство права, підвалини свободи та соціальної справедливості, дієвість інститутів нашої держави, гарантії прав громадян та повагу до історичних основ національного права. Разом із іншими суддями та правничою громадою сподіваюсь у майбутньому досягти амбітної

мети щодо піднесення Конституційного Суду України на рівень найкращих світових зразків конституційної практики.

В частині аргументації щодо наявності відповідної кваліфікації для зайняття посади конституційного судді та розуміння реалій майбутньої діяльності хочу послатись на тридцятирічний власний досвід наукових досліджень з проблем судово-правової реформи, утвердження демократичних принципів, конституційного розподілу влад, прав і свобод людини, розбудови судової та правоохоронної систем, удосконалення судочинства та форм попереднього розслідування злочинів, протидії корупції. Корисним вважаю і законопроектні навички, участь у підготовці концепцій реформування судової системи, кримінальної юстиції та системи правоохоронних органів України, досвід з підготовки та аналізу конституційних законопроектів, і власну адвокатську діяльність, і багаторічну підготовку юридичних висновків як для Конституційного Суду України, так і для Верховного Суду України з найактуальніших та складних питань правозастосування.

Повноцінна робота судді у вищій судовій інстанції вимагає високої самовіддачі та чесного служіння на ниві утвердження права і справедливості. Виходячи із цього, у демократичному суспільстві кожен суддя, отримуючи належну суддівську винагороду та забезпечення, має відповідати високому стандарту професійності.

Моя мотивація щодо участі у даному конкурсі, безперечно, пов'язана і з патріотичними відчуттями та з усвідомленням тих викликів, які нині долає наша держава.

Маю віру в те, що єдиний орган конституційної юрисдикції буде відповідати вимогам українського народу, розвиватись разом із суспільством, жити одним життям із всією країною.

«15» грудня 2020 р.



СТРИЙ М.І.